

МОВИ НАРОДІВ АЗІЇ, АФРИКИ, АБОРИГЕННИХ НАРОДІВ АМЕРИКИ ТА АВСТРАЛІЇ

УДК 811.531

DOI <https://doi.org/10.32782/2710-4656/2026.2.2/09>

Кан Д. С.

<https://orcid.org/0000-0002-2191-4210>

Київський столичний університет імені Бориса Грінченка

Стелюк М. А.

<https://orcid.org/0009-0000-2609-9975>

Київський столичний університет імені Бориса Грінченка

Вишинський Д. О.

<https://orcid.org/0009-0008-7995-059X>

Київський столичний університет імені Бориса Грінченка

ІСТОРІЯ РОЗВИТКУ КОРЕЙСЬКОЇ АЗБУКИ ХАНГИЛЬ

Сьогодні можна почути дуже багато епітетів про корейську абетку хангиль, але найкращим є те, як корейці з любов'ю говорять про свою азбуку – «найкрасивіша азбука» – аримдаун хангиль (아름다운 한글). Створена ще у XV столітті в невеликій азійській країні абетка хангиль вважається найбільш науковою та раціональною системою писемності. Але шлях, який пройшов хангиль, був непростим і дає надію та мужність корейському народові, відкриває майбутнє та закликає рухатися вперед.

Створений у XV столітті хангиль під назвою «Хунмін джоним» на той час набагато випередив свою епоху. В основі його створення були використані теоретичні принципи, які стали відомі лінгвістиці лише у XX столітті. Лінгвісти всього світу високо оцінюють науковість теоретичної системи писемності хангиль та раціональність принципів покладених в основу його створення. Унікальність хангиля полягає в тому, що це єдина писемність у світі, у якій відомі ім'я творця та точна дата створення. Ще однією особливістю є те, що він був утворений шляхом поєднання та комбінування елементів звуків, слів, літер, історії народу, традицій нації. Недаремно хангиль – це гордість і скарб корейського народу, символ культури та цінний актив. Корейці вважають, що ніщо не символізує ідентичність корейців краще ніж хангиль.

Творіння короля Седжона – хангиль завдяки простоті дозволило подолати мовні труднощі та виявило справжню цінність в інформаційному суспільстві XXI століття. Здатність створювати цифровий контент швидше ніж інші країни багато в чому залежить від писемності хангиль, яка ідеально підходить для використання в цифрових технологіях.

У статті надано опис того, яким чином і ким було створено хангиль і який вплив він мав на спосіб життя корейців, що означає для корейців хангиль. Крім того, у статті згадується унікальність та статус хангиля в сучасну цифрову епоху. Також йдеться про особливу увагу світового співтовариства, яка була звернена до хангиля після того, як трактат «Хунмін джоним», у якому були описані мотиви створення, принципи, які були покладені в основу створення корейської абетки, був включений до списку світової культурної спадщини ЮНЕСКО.

Ключові слова: хангиль, «хунмін джоним», світова культурна спадщина ЮНЕСКО, цифрова цивілізація, фонематична система письма, науковість та раціональність абетки, функціональне письмо, міжнародний стандарт кодування символів, комбінація основних графем, базові графем.



Постановка проблеми. Сьогодні корейська абетка хангиль (아름다운 한글) часто описується корейцями як «найкрасивіша азбука». Це пояснюється тим, що створена у XV столітті в невеликій азійській країні, хангиль вважається найбільш науковою та раціональною системою писемності. Незважаючи на це, шлях, який пройшов хангиль, був непростим, проте він дарує надію та мужність корейському народові, відкриваючи майбутнє та спонукаючи рухатися вперед.

У світі існує понад 6000 мов, що записуються за допомогою 300 систем писемності. Корейська мова, за даними Ethnologue, у 2007 році налічувала близько 75 мільйонів носіїв, що робило її однією з найпоширеніших мов світу, входячи до першої п'ятнадцятки за кількістю користувачів [1, с. 106].

Унікальність хангиля полягає в тому, що це єдина писемність у світі, у якої відомі ім'я творця та точна дата створення. Крім того, хангиль був утворений шляхом поєднання та комбінування елементів звуків, слів, літер, історії народу, традицій нації. Таким чином, важливим є дослідження впливу хангиля на побут та стиль життя корейців, на яких рівнях це проявляється та яке значення несе для корейського суспільства зокрема та для світової спільноти загалом. Важливим є також дослідження інтеграції хангиля в цифрову сферу та розуміння наслідків та викликів, які приносять ця інтеграція.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Сучасні лінгвістичні та історичні дослідження сходяться на тому, що корейська абетка хангиль була створена у 1443–1446 роках за ініціативи короля Седжона Великого як свідомо мовна реформа, спрямована на подолання соціальної нерівності в доступі до письма, зумовленої використанням китайських ієрогліфів (ханча – 한자). Цю гуманістичну й соціально орієнтовану мотивацію детально аналізують Young-Key Kim-Renaud [2], Lee Ki-Moon [4] та Gari Ledyard [3], які наголошують на науковій фонетичній продуманості хангиля і його принциповій доступності для широких верств населення. Подальші історичні студії показують, що попри початковий опір конфуціанської еліти, хангиль у XIX–XX століттях перетворився на ключовий маркер національної ідентичності та інструмент культурного спротиву в колоніальний період.

Лінгвісти з усього світу високо оцінюють науковість теоретичної системи писемності хангиль та раціональність принципів, покладених в основу її створення. Відомий лінгвіст, професор Гам-

бурзького університету Вернер Сассе, назвав хангиль «найкращою зі світових систем писемності, створеною на традиційних філософських принципах та науковій теорії» [7].

Новітні корпусні дослідження, зокрема проєкт Open Korean Historical Corpus [6], демонструють, що перехід до домінування хангилю корелює зі зростанням грамотності та модернізацією суспільства, а в цифрову епоху ця абетка стала основою для розвитку корпусної лінгвістики, OCR-технологій та NLP-інструментів для корейської мови.

Постановка завдання. Метою цієї статті є розглянути, яким чином і ким було створено хангиль, який вплив він має на спосіб життя корейців, що він означає для них, у чому його унікальність та статус у сучасну цифрову епоху. Ці ключові питання будуть висвітлені лаконічно, але чітко. Дослідження базується на аналізі історичних документів, лінгвістичних праць та сучасних оцінок системи писемності хангиль. Використано методи історичного аналізу для вивчення процесу створення та еволюції хангиля, а також порівняльно-лінгвістичний аналіз для зіставлення хангиля з іншими системами писемності. Також залучено герменевтичний підхід для інтерпретації культурного значення хангиля для корейського народу. Зокрема, вивчалися трактати, що описують створення хангиля, думки відомих лінгвістів щодо його науковості і раціональності, а також дані про його використання в сучасну цифрову епоху.

Виклад основного матеріалу. Писемність вважається одним з найбільш фундаментальних творінь людства, це основа, на якій будується цивілізація. У світі існує більше 6000 мов, які записуються за допомогою 300 систем писемності. За даними Ethnologue, корейська мова у 2007 році налічувала близько 75 мільйонів мовців, що ставило її серед найпоширеніших мов світу і, за різними оцінками, входила до першої п'ятнадцятки мов з найбільшою кількістю користувачів [1, с. 106].

Корейська абетка, яка відома сьогодні як хангиль, раніше називалася «Хунмін джоним». Створена у XV столітті «Хунмін джоним» набагато випередила свою епоху. В основі її створення були використані теоретичні принципи, які стали відомі лінгвістиці лише у XX столітті. Унікальність «Хунмін джоним» полягає також у тому, що це єдина писемність у світі, у якої відомі ім'я творця та точна дата створення. У грудні 1444 року за місячним календарем четвертий монарх династії Чосон, Король Седжон, власноруч створив абетку. Про це

існує запис, що відноситься до дев'ятого місяця 28 року правління короля Седжона. Також про це існує запис, зроблений в 113-му томі 163-х томної хроніки «Седжон Сілок» (Хроніка правління короля Седжона), яку створювали 60 придворних чиновників. Відомий чиновник та вчений епохи Чосон, Чхон Ін Чжі (1396-1478 рр.) у своїй книзі «Хунмін джоним херепоп» (настанова народу про правильну вимову з поясненнями та прикладами) описав цілі створення корейської абетки та пояснив правила її використання; у книзі є наступні рядки: «Узимку у рік Кехе (1443 р.) нам король винайшов 28 знаків джоним та назвав їх «Хунмін джоним»». Після створення абетки король наказав придворній академії Чільхьончжон (Павільйон зборів мудреців) підготувати трактат про правила використання нової системи писемності. Цей трактат був надрукований у 1446 році [11].

Король Седжон, взявшись за створення писемності, переслідував конкретні політичні цілі. На той час у Китаї панувала династія Мін, яка змінила стандартну вимову китайських ієрогліфів. Замість південного діалекту за основу було взято північний. Корейцям теж потрібно було вивчати нові стандарти вимови. Таким чином виникла необхідність у створенні нової системи писемності, з допомогою якої можна було висловити корейську вимову китайських ієрогліфів. У цьому й полягала головна мета створення корейської абетки «Хунмін джоним», яка була викликана нагальними потребами того часу.

«Хунмін джоним» – це не лише назва корейської абетки, яку зараз ми називаємо «хангиль», а і назва трактату, що пояснює правила його використання. У перекладі з корейської мови «Хунмін джоним» означає «навчання народу», а з точки зору простого народу – це «вивчення народом», «використання народом». Таким чином ціль створення корейської абетки – це не тільки «правильні звуки», за допомогою яких можна писати корейською мовою, а й абетка, використовуючи яку, прості люди легко могли читати та писати. Хангиль – це універсальна система писемності, за допомогою якої можна записувати не тільки китайські ієрогліфи, а й звуки всіх світових мов.

Багато фахівців-лінгвістів кажуть, що хангиль є науковою та раціональною писемністю. Хангиль створено з використанням принципів неоконфуціанської космології (вчення про інь-ян та п'ять першоелементів) та наукових законів артикуляції звуків. Тож в кресленнях корейської абетки виражаються і її звукові характеристики. Відповідно до філософських принципів неоконфуціанської кос-

мології, відмінність між фонемами виражається за допомогою симетрії верх-низ та ліво-право, а також приєднанням додаткових рисок. Приголосні та голосні звуки записуються разом, утворюючи склади, які можуть записуватися в різних комбінаціях горизонтально та вертикально. Можна також писати лінійно, один знак за іншим, і навіть у цьому випадку запис буде зрозумілим. За допомогою хангиля можна висловити не тільки звук людського голосу, але також спів птахів та звучання вітру.

Спочатку хангиль складався з 28 літер, що позначали відповідно 11 голосних та 17 приголосних звуків. Голосні звуки «·», «—», «|» своєю формою символізували 天 (небо), 地 (землю), 人 (людину). Із цих трьох основних форм знаків утворювалися інші голосні, на підставі філософських принципів протиставлення інь-ян, основі п'яти першоелементів (металу, води, вітру, вогню і землі) та п'яти напрямів (сходу, заходу, півдня, півночі та центру). Приголосні ж умовно нагадують органи вимови, які беруть участь у їх артикуляції або змінення форми цих органів під час вимови. Приголосні звуки поділяються на п'ять груп: задньогубні звуки 아음 (аим) ㄱ, язикові звуки 설음 (сорим) ㄴ, губні звуки 순음 (суним) ㅁ, зубні звуки 치음 (чіим) ㅅ, гортанні звуки 후음 (хуим) ㅇ. А відповідно до фонетичної характеристики немає точної відповідності у фонетиці інших мов до таких звуків, як: слабкі вибухові приголосні 전청 (평음 пхьоним), придихові приголосні 차청 (유기음 югіим), сильні вибухові приголосні 전탁 (유성음 юсоним), та сонорні (плавні та носові) приголосні 불청, 불탁 (비음 біим, 유음 юим). Приєднанням додаткових рисок можна створити ще кілька десятків приголосних звуків.

Комбінація голосних та приголосних у початковій, середній та фінальній позиціях дозволяє створювати склади. Дана особливість «Хунмін джоним», тобто здатність створювати змішані склади, найвиразніше виявилася в сучасній технології друку.

У середині 1990-х років на факультеті лінгвістики, філології та фонетики Оксфордського університету, який вважається одним із кращих у галузі лінгвістики, було проведено вивчення 30 систем писемності на предмет їхньої раціональності, науковості та оригінальності. За результатами цього дослідження система хангиль зайняла перше місце. У 1989 році ЮНЕСКО заснувала премію імені короля Седжона, якою нагороджуються групи або окремі люди, які зробили значний внесок у справу боротьби з неграмотністю,

а у 1997 році хангиль був включений до списку світової культурної спадщини.

У порівнянні з іншими абетками, хангиль має декілька відмінних рис. Так англійський лінгвіст Джеффри Семпсон назвав хангиль «featural writing system», тобто писемністю, що відображає диференціальні ознаки фонем і найбільш науковою з усіх систем писемності [5]. Голландський лінгвіст Говард Ф. Вос також назвав хангиль найдосконалішою системою писемності у світі [6, с. 7]. Професор Умеда Хіроюкі з японського університету Рейтаку, заявив, що хангиль – це найрозвиненіша система писемності в світі, яка набагато перевершує латинську писемність [9, с. 18].

Таким чином ми можемо виокремити ряд характерних особливостей, що властиві хангилью.

По-перше, хангиль – це фонематична писемність, що володіє унікальною структурою, яка дозволяє візуально відобразити звуки, поєднуючи початкові, серединні та кінцеві звуки в єдиний склад. Це одна з переваг фонематичної писемності, а також силабічної писемності.

По-друге, корейська писемність системна. Звуки, близькі один до одного фонетично, мають схожу форму. В основу хангиля покладено подвійну структуру: основних та похідних букв, які виходять з перших. Зовні схожі літери вказують і на їхню фонетичну близькість.

По-третє, процес створення хангиля сам по собі науковий та оригінальний. Форма приголосних літер нагадує органи мови, які використовуються для артикуляції звуків, а голосні звуки відносяться до символів неба, землі та людини. Створення літер, які нагадують форму органів мовлення, які використовуються для артикуляції звуків, визнається лінгвістами дуже оригінальним рішенням.

По-четверте, хангиль є абсолютно новою писемністю, які не схожа на жодну іншу. Корейська абетка з'явилася порівняно пізно. Ця абетка не була результатом тривалої еволюції та розвитку, вона виникла несподівано та у певний момент. Хангиль є рідкісним випадком в історії створення писемності, коли нова писемність створювалася «з нуля», не зазнавши процесу тривалої та поступової еволюції.

По-п'яте, хангиль використовує унікальний метод створення складів та інших літер. Цей метод називається «пов'язаною писемністю». Хангиль складається з фонетичних знаків, які поділяються на приголосні та голосні звуки, з них формуються склади. Подібний метод писемності дозволяє дозволяє швидко читати та засвоювати письмовий текст.

По-шосте, за допомогою комп'ютерної клавіатури та кнопок мобільних телефонів можна легко та швидко друкувати. Крім того, хангиль є дуже зручним засобом при розробці програм розпізнавання голосу, за допомогою яких усне мовлення перетворюється на письмове. Перевага хангиля полягає і в тому, що він зручний у вивченні та практичному використанні, внаслідок чого рівень неграмотності в Кореї близький до нуля; а також у тому, що будучи фонетичною системою писемності, дозволяє записати практично будь-яку іншу іноземну мову. Наприклад, у японській мові 350 складів, а у китайській – близько 420, і практично всі ці склади чудово записуються за допомогою хангиля.

Та нарешті, використовуючи хангиль, можна вільно писати як горизонтально, так і вертикально. Комбінація літер і пробілів, простір, який займає літера в кожному складі, відзначається системністю. Склад складається з початкового приголосного, серединного голосного і кінцевого приголосного звуку. Початковий приголосний звук і серединний голосний звук обов'язкові, а кінцевий приголосний не обов'язковий.

Проте, незважаючи на всі переваги цієї писемності, історія розвитку хангиля в діахронічному зрізі була непростюю. Так в момент створення хангиля правлячий клас, корейські дворяни янбани, не вітали нову писемність, називаючи її нижчою в порівнянні з китайським ієрогліфічним письмом. Тому вони називали тексти, написані ієрогліфами, справжнім письмом чінсо, а записані хангилем – вульгарним письмом онмун. Вони вважали хангиль писемністю для жінок, називаючи його жіночою писемністю амгіль, або дитячою писемністю, і так було протягом близько 400 років і лише зі вступом в епоху освіти та з початком модернізації корейський народ зазнав небувалого підйому національного духу.

Корейську абетку почали називати «правильними звуками» чоним, або «національним письмом» кунмун. Вперше назву «хангиль» вжив відомий корейський лінгвіст Чу Сі Йон (1874-1914 рр.), таким чином те, що раніше називалося «Хунмін джоним», а потім «амгіль», «онмун», «двігіль», «чоним», «кунмун», стали називати «хангиль». У Північній Кореї корейська абетка називається «чосоним» [10].

Сьогоднішній хангиль зазнав ряду змін порівняно з його початковим варіантом. Зникли літери △, ○, ◡, 뽕, 뽕, 뽕, 꺾, змінилося фонетичне читання звуку ㅈ [ts] – [tʃ]. Сьогодні хангиль складається з 14 приголосних та 10 голосних.

В даний час Республіка Корея – це динамічна країна, яка з повним правом пишається своєю передовою наукою, технікою, країна, що має інфраструктуру культури. Корейці вважають, що в основі цих досягнень лежить корейська писемність хангиль. Творіння короля Седжона, створене для вирішення практичних завдань з подолання мовних труднощів, виявило свою справжню цінність в інформаційному суспільстві XXI століття. Здатність Кореї створювати цифровий контент швидше ніж інші країни багато в чому залежить від писемності, яка ідеально підходить для використання в цифрових технологіях. Завдяки інтернету корейці насолоджуються інтелектуальною свободою, яка дозволяє їм спілкуватися з людьми з усього світу.

Корея є світовим лідером у галузі технологій стільникового зв'язку, а швидкість передачі текстових повідомлень за допомогою мобільних телефонів є, без сумнівів, найшвидшою у світі. Клавіатура мобільних телефонів також заснована на принципі додавання рисок до основних приголосних та голосних, що означає мінімум клавіш для набору повної абетки.

Крім того, хангиль використовується і в якості унікального матеріалу та в галузі мистецтва. Дизайнери використовують хангиль у якості художнього прикрашення, що слугує підвищенню популярності цих виробів у споживача. Сьогодні хангиль можна зустріти повсюди за кордоном. Дизайнерська робота, яка зображує хангиль, виставлена біля входу в штаб-квартиру ЮНЕСКО, а скульптурна композиція, яка символізує хангиль, встановлена біля входу в Музей Вікторії та Альберта у Великобританії.

Хангиль розширює свій вплив і на інші мови народів світу. За допомогою хангиля можна висловити не лише звуки корейської мови, але й ті, що існують в інших мовах. Ці розширені можливості корейської писемності, що дозволяють долати кордони країн і мов, підвищують його статус у інформаційний вік, як вважає Ко Чжан Су, професор корейської мови та літератури університету Хансон. Тому важливим завданням у сучасний час є поширення хангиля у якості міжнародного засобу письмового спілкування серед народів тих країн, у яких немає власної системи письма, і тоді велике творіння короля Седжона буде увічнено і гідно оцінено далеко за межами Корейського півострова [11].

У більшості сучасних цивілізованих держав користуються алфавітними системами письма, які беруть свій початок від шумерської та єгипетської

писемності. Ці системи розвивалися протягом багатьох століть і у їх розвитку та вдосконаленні брала участь величезна кількість людей. Багато країн і народів обрали алфавітні системи писемності, тому що вони є колективною людською мудрістю, яка накопичувалася протягом століть. На відміну від інших алфавітних систем, хангиль, створений у Кореї в 1443 році, народився в результаті наукових досліджень, проведених однією людиною – королем Седжоном Великим. Корейська писемність хангиль виявилася дуже простою та легко запам'ятовується. Завдяки хангилю вже на початку XX ст. рівень неграмотності (неписьменності) в Кореї знизився практично до нуля. Саме тому корейська система писемності хангиль привернула увагу всього світу.

Хангиль з'явився не в результаті еволюції попередніх систем писемності. Він став революційним досягненням передової лінгвістичної теорії того часу – китайської фонології. У цьому плані створення хангиля слід розглядати як епохальне явище в історії світової лінгвістики. Але найдивовижніше навіть не це, а той дух раціоналізму, який мав король Седжон. В епоху безроздільного панування китаєцентричного світогляду відмова від китайської ієрогліфічної писемності та створення писемності для корейської мови означала виклик панівній системі духовних цінностей. Король Седжон, будучи видатним лінгвістом свого часу, усвідомлював, що рамки китайської фонології обмежені лише можливістю передавати вимову ієрогліфів, що являють собою окремі склади. І найкращим способом вирішення проблеми виявився винахід фонематичної писемності, за допомогою якої стало можливим розчленувати склади на фонеми.

З огляду на особливості наукового підходу до створення хангиля, де існує п'ять базових графем для приголосних літер, які нагадують форму органів мовлення при вимові цих звуків і похідні приголосні виникають шляхом дублювання основних приголосних звуків, або шляхом додавання до них додаткових рисок, а також у є три вихідних графеми, за допомогою яких утворюються похідні голосні звуки, з другої половини XX століття хангиль визнаний високофункціональною системою писемності, яка багато в чому перевершує інші фонематичні системи писемності. Метод аналізу фонем на основі абстрактних та описових характеристик з'явився в західній лінгвістиці лише з настанням XX століття. Седжон теоретично обґрунтував цей метод і використовуючи його створив писемність у XV столітті. Цю

подію можна назвати перемогою духу науки, який випередив свою епоху.

Окремо також варто зазначити, що хангиль є функціональним письмом. Нові літери створюються шляхом додавання додаткових рисок до основних графем, що дозволяє відобразити найефективнішим способом усі звуки корейської мови. В цьому аспекті хангиль досить гнучкий. За допомогою нього можна висловлювати звуки, які відсутні у корейській мові, але існують в інших мовах, наприклад у китайській. Таким чином, використовуючи вісім основних графем, можна створити 11172 різних склади, що відповідає стандарту Unicode 2.0 – міжнародному стандарту кодування символів, що дозволяє представити знаки практично всіх писемностей мов світу. Це стало можливим, оскільки хангиль використовує систему, яка дозволяє створити склади шляхом комбінації кількох основних графем.

Статус хангиля в епоху цифрової цивілізації, яка долає кордони та мовні бар'єри і з'єднує світ у єдине ціле, буде продовжувати підвищуватися. Хангиль, тому що він є найефективнішою механізованою системою писемності у Східній Азії, яка дозволила створити друкарські машинки, схожі на машинки для англійської мови, що робить його ідеальною системою для інформаційного суспільства. З моменту свого створення хангиль використовує комп'ютерну теорію функціональності, яка добре підходить думкам та способу життя сучасних «цифрових мандрівників», що мають пристрасть до мобільних систем. Оскільки хангиль – це фонематична система письма, що володіє до того ж характеристиками складової писемності, він може стати мостом між типовою алфавітною та силабічною системами письма.

Для корейців хангиль – це більше ніж система письма. Він проявляється на безлічі суспільних рівнях в діахронічному та синхронічному зрізах. За словами критика дизайну Пак Кьон Шіка, хан-

гиль – це те, що надихає на створення творів мистецтва і художніх виробів у різних областях.

Останнім часом інтерес до хангиля зростає не тільки у Кореї, а і за її межами. Корейська абетка хангиль у центрі уваги з різних причин, у тому числі завдяки науковості та раціоналізму структури та краси форм.

Висновки. Хангиль є унікальною системою писемності, створеною Королем Седжоном у XV столітті, яка значно випередила свій час завдяки використанню наукових та філософських принципів. Його науковість, раціональність та функціональність високо оцінюються лінгвістами всього світу, а його включення до списку світової культурної спадщини ЮНЕСКО підкреслює його глобальне значення. Хангиль став не просто засобом комунікації, а й символом національної ідентичності та гордості корейського народу, сприяючи подоланню неграмотності та розвитку культури. Його адаптованість до сучасних цифрових технологій робить його ідеальною системою для інформаційного суспільства, дозволяючи Кореї бути лідером у створенні цифрового контенту та забезпечуючи інтелектуальну свободу. Крім того, хангиль знаходить застосування в мистецтві та дизайні, розширюючи свій вплив за межі мови.

Подальші дослідження можуть зосередитися на детальнішому аналізі впливу хангиля на лінгвістичну освіту в інших країнах, зокрема, у контексті його потенціалу як міжнародного засобу письмового спілкування для народів, які не мають власної системи письма. Також перспективним є вивчення можливостей інтеграції хангиля в нові технологічні розробки, такі як штучний інтелект та машинний переклад, для подальшого підвищення його ефективності та поширення. Додатково можна дослідити естетичний та художній потенціал хангиля в контексті світового мистецтва та дизайну, а також його роль у формуванні сучасних культурних тенденцій.

Список літератури:

1. David J. Silva. Issues in Korean Language Teaching in the United States: Recent Facts and Figures. *Korean Language in America*, vol. 12, no. 1, 2007, pp. 106-125.
2. Kim-Renaud Y.-K. The Korean alphabet: its history and structure. University of Hawai'i Press, 1997. 317 p.
3. Ledyard G. K. The Korean Language Reform of 1446: The Origin, Background, and Early History of the Korean Alphabet. University of California, 2015. 472 p.
4. Lee K.-M., Ramsey S. R. The History of the Korean Language. Cambridge University Press, 2011. 348 p.
5. Sampson G. Writing systems: A linguistic introduction. Stanford University Press, 1990. 236 p.
6. Song S. et al. Open Korean Historical Corpus: A Millennium-Scale Diachronic Collection of Public Domain Texts / S. Song et al. 2025. 10.48550/arXiv.2510.24541.
7. Sasse W. Einführung in die koreanische Schriftsprache: Koreanisch II. Vorschau-Werbung Scherer, 1985. 147 p.

8. Umeda H. The Phonemic System of Modern Korean. Gengo Kenkyu. Journal of the Linguistic Society of Japan. 1957. P. 60–82.
9. Umeda H. NHK ハングル入門 (NHK Hangeul Introduction). NHK出版、 1985. 303 p.
10. 김이중. 한글역사 연구. 한국문화사. 2010년.
11. 김동소. 한국어의 역사. 정림사. 2017년.

Kan D. S., Steliuk M. A., Vyshynskiy D. O. The history of development of the Korean alphabet Hangeul

Today, there are many epithets for the Korean alphabet Hangeul, but the best one is how Koreans lovingly refer to their alphabet as «the most beautiful alphabet» – areumdaun Hangeul (아름다운 한글). Created in the 15th century in a small Asian country, the Hangeul alphabet is considered the most scientific and rational writing system. But the path that Hangeul has traveled has not been easy, and it gives hope and courage to the Korean people, opens up the future, and calls them to move forward.

Created in the 15th century under the name «Hunmin Jeongeum», Hangeul was far ahead of its time. Its creation was based on theoretical principles that only became known to linguists in the 20th century. Linguists around the world highly appreciate the scientific nature of the theoretical system of Hangeul and the rationality of the principles underlying its creation. The uniqueness of Hangeul lies in the fact that it is the only writing system in the world whose creator and exact date of creation are known. Another distinctive feature is that it was created by combining and mixing elements of sounds, words, letters, the history of the people, and the traditions of the nation. It is no wonder that Hangeul is the pride and treasure of the Korean people, a symbol of culture and a valuable asset. Koreans believe that nothing symbolizes Korean identity better than Hangeul.

King Sejong's creation, Hangeul, has overcome linguistic difficulties thanks to its simplicity and has proven its true value in the information society of the 21st century. The ability to create digital content faster than other countries largely depends on Hangeul, which is ideal for use in digital technologies.

This article describes how and by whom Hangeul was created, how it has influenced the Korean way of life, and what Hangeul means to Koreans. In addition, the article describes the uniqueness and status of Hangeul in the modern digital age. It also describes the special attention that the international community has paid to Hangeul since the Hunmin jeongeum, a treatise describing the motives behind the creation of the Korean alphabet and the principles on which it was based, was included in the UNESCO World Cultural Heritage List.

Keywords: *Hangeul, Hunmin jeongeum, UNESCO World Heritage Site, digital civilization, phonemic writing system, scientific and rational alphabet, functional writing, international character encoding standard, combination of basic graphemes, basic graphemes.*

Дата першого надходження статті до видання: 27.01.2026
Дата прийняття статті до друку після рецензування: 23.02.2026
Дата публікації (оприлюднення) статті 14.05.2026